

af vore Partifæller i Folketingsudvalget stillede Ændringsforslag om en almindelig Forhøjelse af Tolden. Denne Indtægtskilde for Staten har hidtil været den saa at siges eneste, som man ikke i den senere Tid har ladet flyde rigeligere, og ved en Forhøjelse over hele Linien vil man dog i nogen Grad nærme sig til de Værdipaalæg, som det ved Toldloven af 1908 var Lovgivningsmagtens Hensigt at indføre. Under Forslagets Behandling i Udvalget har man fra vor Side Gang paa Gang tilbudt at optage Forhandling om at kombinere en generel Toldforhøjelse med Forhøjelser paa enkelte større indtægtgivende Artikler, hvis Forbrug røber relativ Velstand, men selv blot Antydninger i denne Retning er stadig fra de andre Partiers Side blevet pure afvist, skønt det samtidig hævdedes — og vel med fuld Ret —, at en Valutaordning først da vilde fremtræde med den fornødne Vægt overfor Nationalbank og Erhvervssamfund, naar alle fire Partier stod samlet bag den. Det er da ogsaa med dette for Øje, at vi i Udvalget har formet vort principale Standpunkt i et Ændringsforslag, ingenlunde som et Ultimatum, men netop for at der, om det virkelig ønskes fra de andre Partiers Side, kan blive Lejlighed til under Sagens videre Gang at føre en saadau nærmere Forhandling mellem alle Partierne, hvorved der virkelig skabes en Mulighed for Opnaaelsen af den Tilslutning fra hele Rigsdagens Side, hvis Ønskelighed er blevet saa stærkt betonet af Flertallet.“

Mindretallets her omtalte Ændringsforslag var enslydende med det ovenfor gengivne af Folketingsudvalgets Konservative stillede Forslag, og det forkastedes med 52 St. mod 11, hvorefter Flertallets Forslag vedtoges med tilsvarende Stemmetal.

Endelig indsattes efter Forslag af det samlede Udvalgs Lovens § 6, angaaende Finansministerens Ret til eventuelt at udstede Skattekammerbeviser. De Konservative, der altsaa tiltraadte dette Forslag, bemærkede i Betænkningen dertil: „Gentagende, men forgæves har vi imidlertid gjort opmærksom paa, at det nye System burde indledes med, at man tilvejebragte en saa stor Sum af nye Statsmidler een Gang for alle, som svarede til de sidste Aars gennemsnitlige „Overtræk“.“

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 53 St. mod 11.

Til eneste Behandling i Folketinget anbefalede Udvalgets Flertal (Socialdemokrater, Venstre og Radikale) at vedtage Landstingets Affattelse, medens de Konservative fraraadede det. Loven vedtoges med 99 St. mod 23.

Efter at Loven d. 20. December var vedtaget, valgtes samme Dag det i den omtalte Valutaudvalg, der sammensattes saaledes: Folketingsmand N. Neergaard [Form.] med Suppleant Folketingsmand N. P. Jensen, Folketingsmand Pinstrup med